

CHINO-SIAMESA DAILY NEWS

新報

CHINO SIAMESE DAILY NEWS.

BANGKOK.

遲華

ฉบับที่ ๓๗๙ รัฐบาลไทยได้แต่งตั้งให้เป็นผู้ดูแลและดูแลการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศ ณ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

ໂຄສະນິກັນ

ເມືອງໄຊ້ຖຸແຮງສຶກຕ່າມນີ້ແລ້ວພະຍານຮົງ
ບັນກັນ ດັບພາກທີ່ແຫກຍໍໃນດູ່ຈາກໄຊ້ວ່ານີ້ແມ່ນຫຼັກຂອງ
ວ່າເປັນຫຼາກທີ່ຈະຮົງ ໂດຍໃຫ້ໄພທັກນັ້ນຫຼັກຮັບການເຮັດ
ນີ້ທີ່ໃນເຕັມໄຊ້ກົດປາກນິດ ຄົນເປັນຍາດອນທີ່ທ່ຽນທຳກົດປາກທີ່
ທ່ານກົດກາຍກາງຈະນີ້ຕົກຕ້າວິໄດ້ເແນັດ ເທຣະ ອິນດັບຊາຍກົດໄວ້
ທ່ານຍ້ອງເຫັນ ການໄວ້ກົດ, ອົກວາດ, ແກ້ໄວ, ພັກຕີ່ຮັບຈະ, ໂດ,
ເຫັນຕົກ, ປັກຕົ້ນ, ດາວກໃນໜ່ອຍ, ດ້ວຍກາໂກຄາມທີ່ກົດການນັ້ນ
ອິນດັບຊາຍກົດໄຫ້ກາຍພໍດົນ ກາດລັງໄດ້ ອ່ອນງວາງເວົ້ວ ການໄວ້
ຈ່າຍເຊີງກ່າວ່ານີ້ແລ້ວ ຊົ່ວ່າ ຕົກຕ້າຍ່ານ ເກະລົງກາກປ່ອນຢາມນີ້ ຢັ້ງ
ນີ້ແລ້ວໄຊ້ກົດຕໍ່ໄດ້.
ຮ້ອງ ! ໃນເວລານີ້ຂ້າຍິນດັບ ປົດອນຮາຍມາກເນື້ອຈະ ຈະ ທ່າດ້ວຍ



ห้างยิ่งมา ก้าว
แมก แก้ ทิก
พัน บุตร
ถาวร ตามนั้น
ปูพาน กรุงเทพ
กรุงเทพฯ

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

ເຕັມ ແລ້ວ

ไม้แลร์กเก็ต อาย่างดี ตก เช้า ใหม่

มีหลายชนิด งานน้ำหนัก ผลกระทบ มีต่างกัน ทำทั่วไปแล้ว ก็
จะทำร้ายแข็งแรงตามมาก ซึ่งพร้อมทั้งถูกสำหรับใช้ในบ้าน
เก่า ทำตัวซ่อมบำรุงอย่างที่ห้ามไว้ ท่านที่เป็นนักกิจพะ เก็บนิสสกร แกร
รูมที่ห้องท่านจะได้รับความปลอดภัยยิ่งที่จากไม้เรือ เก็บเหล้า น้ำที่กา
ร์ดไว้

นักคนคร์ ไปกรกทราบว่า
ช่างรั่ง อย่างที่จะเมืองอันใจเรื่องนี้อยู่ ที่ห้อง
ซีหานาภูดิ ห้องซึ่งเป็นหินดิ
รูปใด ไบรน์ท่านจะขอให้ท่านห้องซีหานาภูดิ ค่า
ซ่อมห้องซีหานาภูดิ จำนวนเท่าไร ดู
นี่พัวณ์ กังเกร็อง ประกับด้วย เรื่องราวด้วย
ถ่าย แสดง ดูกันมิด กันซักๆ กัน นี่รากค่าต่างๆ กัน เรี้ยญห้าน โนนชัย ที่ห้องซีหานาภูดิ
ก่อน ก็จะไปรู้จักเรื่อง เหตุนก่อน รับรองว่า ห้อง จะได้ ซ่อม ให้ น้ำ ไม่ รั่ว ก็ เกือบย่าง
กี ราก ห้องซีหานาภูดิ

ໄກສິ້ນທະນາ



ໄທ ນະຄະບານ ກາຊານຸ້ມາ



ร่างแก้ไขฯ ร่าง กอง ในพระบรมราชูปถัมภ์ พระเจ้า
นาพิการ พากงะ ทักษิร “ติงก์” เรียนนักเรียนฯ ใช้
เกรงฯ ทรง เดชะ ทดสอบฯ ยังคง ภัยป่า กันบัน

ก่อนนำที่จะซื้อยางจักรยาน ขอได้โปรดพิจารณาอย่างซึ่งมีตราดังนี้

טנראַת נאָזֶן

ទម្រង់កុដា



បែងទាញ

๑๗๓

三〇四

၁၇၅

ห้าง เทพนครพาณิช

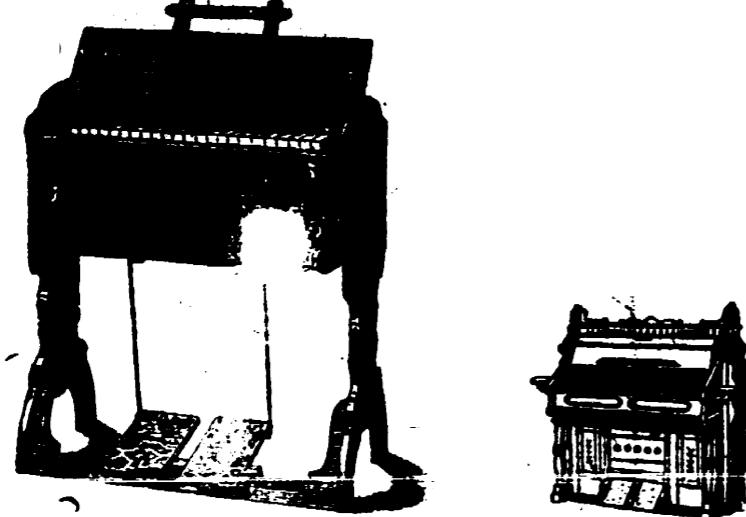
(ມີຫັດການອຸປະກອນ)

ເຮືອງ ຕ່າງໝາຍ ເກມ ເກມ ວັດທະນາ ໄກສອນ

ป., ๙, มีงาชักงาน ที่น่าใช่พิบูลเจ้า รามาไม่พบ

ເປັນເຕືອນ

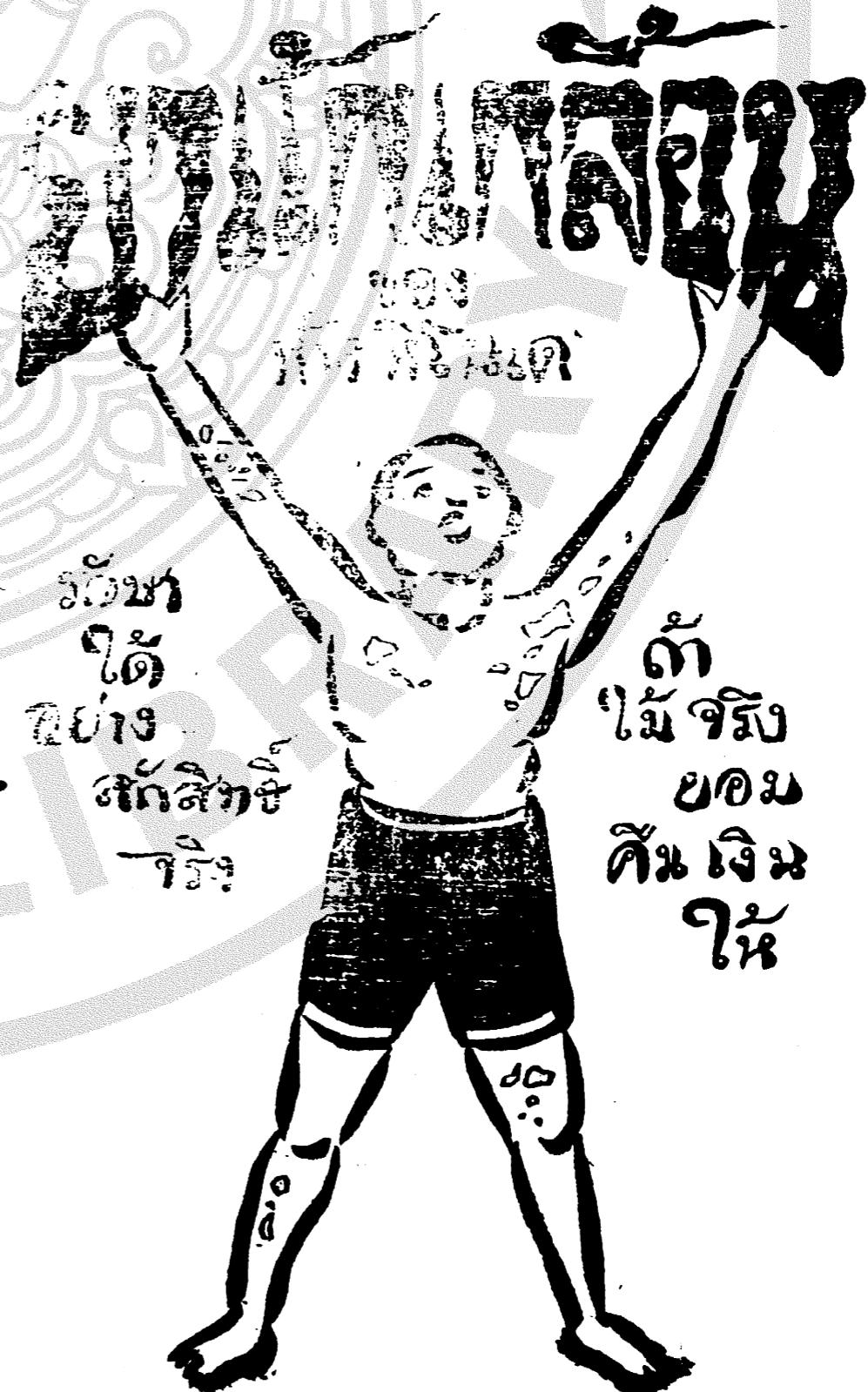
泰國電影



ข้อที่ ๗ กำหนดรื้นเริงรายท่าน

ห้ามเพียงรึ?: ๑. ออกชื่นค่ายห้องเรียน เก่าที่ ที่ราชกราโองไป
นั้น บังคับให้มีการเว้นมาอิสระด้วย นิ = วุภากฯ อย่างเด็ก
ราชา เกเรธง ๘๐ นาทีต่อวัน อย่าง กดาง เกเรธง ๘๐ นาท
ต่อวัน หรือหากไม่เกเรธง ๘๐ นาทีต่อวัน รูปทรง งานๆ
เดือนนั้น เป็นที่นิยม รองรับทางชุมชน กุกฯ ท่าน สำหรับใน การ
รื้นเริง ที่ร่อ ในที่ประชุม ต่อไปต่อ ต่อๆ ท่าน กวาร ใจนี้ขอ
ออกชื่นคัย ให้เต็มอ ความความดี ละ ถาวร ช่อง ห้าม เพียงรึ?
ออกชื่นคัย ห้าม ก็ยังคง ทราบ อยู่ แล้ว ว่า ที่ กว่าว ห้าม
เพียงชื่นคัย อย่าง อันๆ ก็ หนกด เผรา; บนนั้น เสียงห้านไปใน
เด่น ปืนชักจูง ก่อ ห้าน ห้าม ก็ ได้ (เสียงกรัน)

ສະບັບການ ຕິດ ດັນ ເພາກວາງ
ໃນ ທັກ້າ ພຣະ ນກວ ເບຍ່ອງ ລັມລັດ
ໄກຮັກພົກເບຍ່ອງ ດົກ



ຕ້າຍເທົ່ອງເຈີຍ ທູນ

เจ้าได้ศึกษาเรื่องที่ว่ามันออกด้วยน้ำยังด้วย ก็คือ เอ็น ๑๒
ราคาก่อตั้งจะ ๕๐ ล้านบาทที่ได้อ่านเดือนพฤษภาคม ๙๗ ยัง
ไม่ได้ตั้งคงอยู่กันๆ ควรจะหาชี้แจงเดี๋ยวนี้ ก็จะเอ็น ๑๓ นั้น ดึง^๔
จะดึงเรื่องนี้ไปด้วยกันดี



๑๙๖

ຮະກັງ ພາ ປົດຍຸ

ຢາຍາຢຸວຮຣນຍ່າງປະເທດໄຫຼວງ

กินแก้ไข้ ก็เกี้ยว กับ เดี๋ย กลม ไว้

อย่างที่ หูมิ้งที่ ตากไม่มีงาน ถ้า

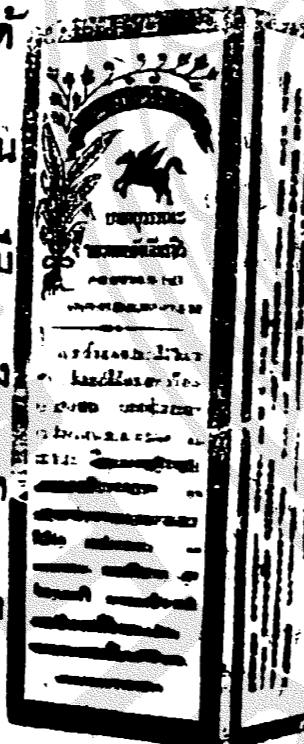
ແດ້ວຍຕາໃຫ້ຮະຄູນການກໍາທຸນທ-

รายที่ห้างราชยาเรามีดังนี้

หนังพื้นเมือง สำนักแยก ราชบูรณะ

๘๖ บาท ๕๐ สตางค์ . ห้าร้อย

תְּהִלָּה



ทั้งหมดในนี้ บริษัทฯ ต้องขอ
Messrs. Maconochie Bros, Ltd London
กราบด้วยความจงรักภักดี

ທ້າງນີ້. ກວດສະບັບອານຸການໃນນີ້ ເພື່ອ

Digitized by srujanika@gmail.com

นก'ในกรุงศรีอยุธยาฯ สำหรับกำกับน้ำยา (เครื่องหมายบันทึก)

ເມນົດ ນອກຕະຫຼາດ ແລ້ວ

ທ່ານ ດີວ່າ ຖ້າ ດີວ່າ ຕໍ່ອົບ ດີວ່າ ຕໍ່ອົບ

ເສດຖະກິດຕະກຳ

เป็นเดือนที่ในกรุงสยามคำหัวคำหอยเกรียงกระนั่ง อะระง
ทับรรดิวตี้ เช่น ไบม์, ปตากะรนั่ง, ยักษ์, เมดี้กระนั่ง,
กรึงกระนั่งสำหรับอาหาร, น้ำดื่ม, น้ำดื่ม ๑๐๑, ตีมกต่าฟู๊ดคอก
เว้านาไมเร็วจันทร์ เอัญไปคลาคลูกด้วย่างทึ่หัวใจ, คริสมาส ก้าบต
ถนน ราชดำเนินฯ จังหวัดพระนคร

ເວັບ

เป็นเรื่องราวในเมืองคิตะเมืองงูบกที่อ่านภาคบีกังฉิว
ก็จะมีข้อความนี้อ่วนากกดอยคนานถึงกราชชุมตัว

(กອບນົກ ມາ ວິຊາການທີ່ ۱۲ ເກືອນພູກກາຄນ
ໃຫຍ້ ດີວ່າ)

บุญธรรมไทยพัฒนาด้วยได้หนังสือคราวนี้ให้ดำเนินการ คือในปีที่
นี้ โอกาสจะต้องมีหน้าที่เป็นภารกิจของเราได้บ้าง เวลาเดียวกันจะห่างกัน
ไม่ถึงวันเดียวเท่านั้น จึงจำเป็นต้องกลับบ้าน
เพื่อท่องเรียนต่อทั้งนั้น เพราะหลังจากนั้นจะทำการสอนได้แค่นั้น
ให้ “ก้าวเดียวเดือนไปหมดแล้ว” อุบัติภัยความจริง “ก้าวเดียว
เชื่อเป็นต้องจากไปจนถึงนั้น” นางกมลวงศ์ “ก้าวเดือนไม่เกินไว
ให้เดือนไปเด่วอนก็ต้องคงเดียว” อุบัติภัย “ที่ไหนได้ก็เดือนไว
ให้เป็นชั้นหอยที่ไม่มีความคิดถึงอย่างนั้น แต่การท่องหนังสือจะ
คงจะขาดเงินไปตั้งก่อนก็คงไม่ต้องรอในนัก เพราะฉะนั้นต้องขอให้เรา
อยู่กับต้นอิฐเมืองแห่งเดียวคงอยู่กับบ้านไป” นางกมลวงศ์ เมื่อถึง
กำหนดปุกษาภักดิจัตต์ นางกมลวงศ์ให้อุบัติภัยก้มมือหมายถึงเดียว
ระหว่างที่น้ำร้อนกวนที่กำหนด ครานค่อนมาอีกเดี๋ยวเปิดวันอุบัติภัย
กับถุงชาภักดิ์ของกมลวงศ์ ในเรื่องจะให้เงินเด็กน้ำใจและแก้ว นาง
กมลวงศ์ขอความเห็นว่าควรให้เด็กน้ำใจตักหัวคำถึง แต่ให้เด็กช่วย
ซ่อนหัวคำถึง ผู้ชายอุบัติภัยเห็นว่าด้านบนที่ให้ดื่มน้ำดูน้ำดื่มน้ำ
เดียว แต่ที่ให้แยกชานนี้เห็นว่าพ้ออยไป ร้องหานางกมลวงศ์ลงกว่า
“อย่าว่าจะเดือนได้ให้ไปเป็นด้านบนถึง๑๐ คำถึง ถึงแม้จะไม่ให้
อยู่ที่เดียวเรา ก็คงไม่กล้าว่ากระไร เพราะเราสำคัญให้ว่าเงินก้อน
ใหญ่ยังอยู่ในบ้านนั้น” แต่หากว่าให้เรากรงใจถึงกันไม่อาจมั่งกัน
หักดันรับแรกอื่นในเวลาที่เรามีอยู่ทั้ง เว้นแต่เราต้องทำด้วย
หัวใจตั้งเรื่องนักกายใจ นางกมลวงศ์เอื้อกับบอกให้อุบัติภัยทราบ
รวมถึงที่ก้าวให้กันนั้น ครานถึงวันก้าวหนัดเดียวหวานก้มน้ำร้อนกวน
คำถึง ก้าวเข้ามาเมียเด็กว่าหากใจเหมือนกันพำนัชกอดลูกกระ奔跑
อยเมื่อยาซ่ากุกภัณฑ์น้ำใจก้าวเข้ามาเฝ้ากามอุบัติภัยก้าวเมื่อ ใจ กดัน
บ้าน อุบัติภัยก็พอกล่าวด้วยว่า “ในนั้น

ยกเวียกเดียวเที่ยวหัวมาค่อยรับท่าน้าต่าง ให้ส่งเงิน ๕๘๐ คำตั้งกับ
เกรียงทองรูปพระภรรย์อีกหลายตั้งหด้ายอย่างไม่ให้ เที่ยวหัว
กรุบไปเก็บไว้ โถยเรียบร้อย เดิมท่อนขุนยกทำหนองคายไปในเร้า
วันนั้น เที่ยงมีความอาทัยในนางกิม羌อยู่ จึงเดินกำหนด
ไปอุดคงวัน ผัวเมียเดี้ยวหอบรูร้าว ก็ว่าก็งำกวันางกิม羌ขอ
ให้หนี้ยอดขาดหอนยิกไว้ให้ นางกิม羌กรับปากอย่างแข็ง
แรง กรณดักมาอีกคนหนึ่งในเวลาต่อๆ กัน หล่อคนก้ากการตาม
ทะเบียนกันอนกับผ้าห่มนอนของอุ่นยิก ล้วงเขานวนในน้ำออก
มาเด่นเครื่องแต่งหัวรองหดอนอย่างพระภรรย์ทั้งรา มากๆ
ช้าบรรจุหอก แล้วจึงเป็นรอยตะเข็บให้เรียนร้อยดังเดิม แต่
ให้ก้าดุงยาบราญุ่นอีกสองร้อยคำลัง สำหรับให้อุณยิกภาค
กลางนี้ เวลา พอดีจะเดินเข้ามีก้อนรุ่งขัน อุณยิกก็ให้เดียวหัว
ไปคลาพรอก ผัวเมียเดี้ยวหอก อันเดี่ยงรอดมาดอกรู้ท่าน้ำมานกมี
ความคงใจ จึงรับวิงไปที่ห้องนางกิม羌เพื่อถกการช่วงเรืองอุ่นย
ิกๆ เห็นแค่ชามากซีเรียให้พังจ่า ตัวจำเป็นทั้งกดันบ้านเพ้อ ให้
เครื่นกวางเจ้าตอบได้ แล้วเมียก็ทิบให้เดี้ยวหอกดึงก็เรียกกว่า
ห่องเงิน ซึ่งภายในดันนี้เต็มด้วยก้อนอีกหันหันนั้น เมียเดี้ยว
หอกดูอุณยิกก็ได้กุญแจที่มี เดือนอนดูกุญแจให้ไว้กับนางกิม羌
บอกจากนั้นเช้ากระดาษบีดอยู่ที่ปากทิบ แต่ลงวันเดือนนี้กัน
รื้อห้องด้วยไว้เป็นสำคัญอีกหันหันด้วย เดี้ยวหอกหันนี้ก้มกวน
ติดๆ ด้วยตัวกุญแจ เวลาเงิน ๕๘๐ คำตั้งนั้นยังคงอยู่ในบ้าน ของ
ค้า อุณยิกเมื่อถัดการเรื่องที่พยาร์ๆ แล้ว จึงเอาเงิน ๑๐ คำตั้ง
ร่วงให้เดี้ยวหอกดูกว่า “ขอให้สกรีฟเอาเงินนี้ไว้ไว้ไปพดาง
ก่อน ที่ยังขาดเหลือมากน้อยเท่าไหร เมื่อวันเด็กดันมาหาก
การต้องได้หนังสือเด้งจึงก่อภิกกัน” เดี้ยวหอกตอบว่า “การที่ค้า
เรียกจะกรุณานั้นถึงจะร้าวทรือเรื่องใดไม่เป็นไร จ่ายก่อนๆ ให้ด้วย

ดึงให้กัดันไปอย่างเงียบๆ เช่นนี้ ไม่ให้กระ�ນน์โขกมาทำภาระเดียง ตั้งบังเกด” เต็ชัวพูดเป็นเริงค์ว่า “ก็เพราะกอตัวผู้เมื่อยักษะ ประดักประเดิค ดึงไม่กัดันออกให้ท้าว” อุนยุยก็หัวใจ แต่เข้าฟัง เดือกหันไปคือว่าทางก้มลงว่า “อุนคือเจี้ยไม่บ่อก็ทำเนาถูก แต่ เทศุในทางหนักไม่บ่อกให้พ่อรู้ด้วย” “ดังนี้คือวันที่เคยว่าหวานมา ที่ เนื้อตนคือันได้กามกัวเบียดรองรับด้วยตัวว่าเมื่อไรจะไปชน ที่ด้วย ก็ไม่บ่อกให้ท้าวตามความจริง กรณเดอกเข้ามีก้อนนี้หดดูกะนั่นที่ดูบัน ก็จะจะว่าจะไป อย่างนี้จะให้หัวใจนั้นทำอย่างไรเต่า” นางกินจางทำ หน้าวัว อุนยุยก็พูดก็หัวใจกว่า “หัวใจไม่บ่อกให้ท้าวนนี้ ก็เพราะขังกอตัวหดดอนจะรักนั่น เมื่อพุกหัวใจด้วย ในสักดันนี้เดียวหวานให้เช้านา จะวนเข้ากันอนอุนยุยกไปขันรถ แต่เข้ากันยังเขามาใส่บ่ำด้วยบาก渺า ไป อุนยุยกันน้ำดูหน้าหัวนางกินจางทุกให้ก้าวเดียวว่า “ฉันไปตอนนี้” แต่ก้าวหัวขอภรรคไป นางกินจางหุดจะไว้ไม่บ่อกให้ตัวชุมหน้า ดงที่หันสอนเดือดซึ่งก่อน เมื่ออุนยุยกไปแล้วนางกินจางก็บีดประคุ ร้องให้ออยู่ในห้องเดือนเดียว วันนั้นเมียจะชักดูให้นอนอยู่ในห้อง นางยกเว่งงานสาย เมื่อหันเข้ามาจัง ให้ท้าวว่าอุนยุยกได้ไปเดียด้วย กรณดันดรามเข้ากันให้กัววนว่า เงินที่สองก็ต้องเขามานันยังไงออยู่ ที่ห้องนางกินจางโดยมิบุรุณ และอุนยุยกได้ให้แต่ช้าๆ คำสั่งให้ กอนว่าหัวค่าดึง ส่วนคัวเองไม่มีเดียดมั่ต์หุนเดียว เมียด ชักดูครุ่นด้วยใจจังไปปรับทุกชั้นหอนว่า “ท้าว กันนั้นก็อยู่ ดูสึกปิดตาเด่นก่ออยู่ในใจว่า อ้ายอุนยุยกนี้ปิดกามาดูเทศุในมนจัง กดด้าเข้าเงินคงห้าหกร้อยคำถึงห้า๙๙ ในห้องหพิจกันรัวไก เมียช้า ดูกลับบันเดือดอุนยุยกให้หนึ่นเป่ไทยไม่ได้ร้าวตากันด้วย กอนว่าจัด หัวใจร่วงว่า อ้ายแกนรัมนั่นไงบั๊ชบาริจฯ ไม่คิดคุ้งว่าเข้าได้ให้ แต่ช้าๆ คำสั่งเดอให้ช้าหัวค่าดึง ส่วนคัวแยกเข้าไม่ให้เดียดกันเดียว จะให้เขามาร่วงดามแยกอย่างไรได้ เมียช้าดูกได้ยินดังนั้นหองกง แข็งค่าด่าว่า ตีเดือดอ้ายอุนยุยกนั่งช้างทำกระหนนกันพอยได้ สมบัติ ของมั่นทั้งหมดทั้งดั่งนิมายดอก พุกเดือดค่างกันค่างกดันไปยังที่ ของกัน

ฝ่ายอุนยุยกให้กัดันมาถึงบ้าน เมื่อจัดแดงก่ำเงินกองเร้า ของเต็ร์ราเด็ง ก็ขันเข้าแบบเรียนค่างๆ ขอโนราเรียน โดยเหตุที่ตัว กัดดองกั้งนาหาดายน งานเก็บบ่อมรู้ จักกันเดี้ยด้วย ใช้แต่เท่านั้น ช่วงเมื่อคันเด่นสุดกันชั่วบ้าน ก็ให้ได้ยินเดี้ยงนางกินจางพุกกะหนุ ะพุงอยู่ห้องหุ หรือไม่ก็ให้หักกึงกรวยาที่ตัวเคยหยอกเล่นกันกัน มหัวน้ำใจ เดยก้าวให้ดองดิตรเกิกบันบ่นชั่วบ้านไม่เป็นอันที่จะเด่า ยน กรณจานจะถังวันสองวันได้ อุนยุยกก็ให้เงินเดียวหวาน บคำดึง เพื่อไปซื้อเครื่องเง่งคัวจะได้พาไปในการสอนได้ ส่วน เองติดไปปรับอยห้าสิบคำดึง สำหรับไว้ใช้คามทาง เงินที่ ได้ยินดองนั้นก้มมองให้ยันชูเก่งเป็นผู้รักษา ส่วนเมียเดียวหวาน ให้เป็นผู้รักษาเครื่องทองรูปพรรณที่นางกินจางให้ม้า โดยที่ อุนยุยกเห็นว่าหดดอนเป็นผู้หุนิจจิ่ง ไม่กัดันมองเงินให้รักษา กรณ รายการบ้านเต็ร์ราเด็ง อุนยุยกก็เดียวหวานก็ว่าช่างกันไปยัง ห้องหดดอนน้ำหอยชัวดั้งเพื่อเร้าสอนให้หนังสือ กรณเมื่อมาดาม ใจด้วยหน้างกินจางอีกครั้งหนึ่ง แต่ได้ก้าวอยู่ที่นั่นสามวันดึง ออกเดินทางไป หวานน้ำหอยกินจางไม่ให้รากเหร้าเหมือนหวานก่อน ระหว่างที่ว่ากายไข้เดタイดีบันเท่านั้นอุนยุยก็จะได้กัดันมาอีก ฝ่ายยันชูเก่งผู้รับน้ำหอยรักษาเงินให้อุนยุยกัน ได้ดังใจ ใจวังอย่างเขมนั้นจะมัก จนมั่ต์เดอกดางดังวันก็ไม่กัดันไปพันจาก วันหนึ่งนางดองดิการรยาอันชูเก่งดามสานว่า “เงินรายที่ รักษานั้น เมื่อนายท่านกัดันมาท่านนี้เรียกເเขาคันไปหนร์ด” “ก็แน่ ก็ท่านให้เราราดเมื่อไร” อันชูเก่งตอบ “เงินท่านจะกินได้สัก นางดองดิคั้งกระทุกถาม “ถ้ารู้จักใช้ดองอย่างจะหนึ่งดูจะเห็น พอบไปได้ดีกหดดายน แต่ถ้าชั่วไปก็ต้องอยู่ที่บ้านแค่ช้าอย่างที่ มากด้วย อุย่างน้ำกงเดพี่ยงอีกเด็กวังนักดังหมุดเกดดังเท่า อันชูเก่งพุดอย่างนี้ความเป็นทุก “ร้าได้ยินว่านายท่าน (ยังนี้ก็)

